

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana

Data 30 de juliol de 2008

dimecres, 30 de juliol de 2008

>

La MAT i la multa de la gran apagada: curiositats

tribuna

En nom de la comissió tècnica de la Plataforma No a la MAT

[JOAN MARTÍ.](#)

+ Interior del Colmado Quílez de Barcelona, un dels dies de l'apagada. Foto: ANDREU PUIG

A finals del juliol del 2007, la caiguda d'un cable de distribució de 110 kV d'Endesa a sobre d'un altre de 220 kV de Red Eléctrica de España a la subestació d'aquesta darrera companyia a Collblanc va deixar unes 300.000 persones de Barcelona i rodalia sense subministrament elèctric. L'espectacle tercermundista que va oferir la gran Barcelona turística va fer riure el món.

La manca d'inversions a la xarxa elèctrica és una de les causes que expliquen no únicament aquest accident sinó també el temps que es va tardar a restablir el subministrament, ja que no disposava de línies alternatives per alimentar les zones afectades (el mallat de línies de distribució es va mostrar clarament insuficient). En aquest sentit, val a dir que les inversions pactades per Endesa i la Generalitat (pla Tramuntana), com a contrapartida a la condonació d'una important sanció, no van assolir els objectius marcats per al 2006. Aquests fets resten credibilitat al president Montilla (exministre d'Indústria).

Si volem anar més enllà, ens adonarem que els fets de Barcelona el que evidencien és la no-adequació de l'actual model elèctric com a garantia de subministrament (centralitzat, amb grans centrals generadores situades lluny dels usuaris i línies de transport, les MAT, que acosten l'electricitat als consumidors finals). Aquesta inseguretat i manca de fiabilitat ja es varen posar en relleu el novembre del 2005 quan l'anul·lació d'una línia que passava per damunt d'un riu a Alemanya va provocar una apagada general (*blackout*) que va deixar mig Europa sense corrent. Paradoxalment, els defensors de la MAT (infraestructura de transport típica dels models altament centralitzats) esgrimeixen l'argument de la seguretat per demanar-ne la construcció! Això no obstant, la veritable justificació de la MAT és el consum sense límits per poder créixer. És a dir, el consum desbocat, sense previsió ni visió de futur.

Es miri com es miri, la irresponsabilitat de l'administració catalana, i concretament de la direcció general d'Energia, resulta ofensiva per a la ciutadania. El govern s'ha inhibit del seu deure de control sobre les empreses elèctriques i ha denotat novament una supeditació humiliant respecte a aquestes empreses. En aquest sentit és molt significatiu que l'actual director general d'Energia, Agustí Maure, provingui d'una de les companyies implicades en els incidents, REE, de la qual era el director de la secretaria tècnica quan el conseller Castells el va cridar perquè s'assegués al seu costat. La Plataforma No a la MAT ja va denunciar que aquest nomenament perjudicaven els interessos generals, i ara els fets ens donen la raó. Les responsabilitats polítiques exigibles al senyor Maure han de fer-se extensives als partits del govern.

La privatització de les empreses elèctriques a favor d'un mercat lliure caracteritzat per monopolis creixents ha posat en evidència que aquest no era el camí adequat. Fora de tot control que garanteixi la prestació d'un servei de qualitat, aquestes empreses prioritzen l'obtenció de beneficis. Endesa va obtenir 1.255 milions d'euros durant el primer semestre del 2007 (un 11,9% més que l'any anterior); i per altra part, REE va guanyar 125,8 milions d'euros durant el primer semestre del 2007 (un 19,5% més que en el mateix període del 2006). Aquestes dades són als seus webs. Si tenim en compte els guanys astronòmics d'aquestes empreses i l'enorme dany que van causar als usuaris, fer veure que 21 milions d'euros és una multa exemplar és un insult. Aquesta xifra tan sols són unes pessigolles... que els rebenten de riure! Ara que també es parla sobre els costos per realitzar la MAT, ningú parla dels beneficis per a tota la vida que tindran aquestes privades. Curiós? Ja hem vist quines són les interconnexions reals entre aquestes empreses i governs, amb la complicitat d'uns partits que s'autoanomenen de «mans netes» i «ecologistes de debò». Quin servei que fan al territori amb aquests exemples! Quina gran cultura democràtica per a les generacions futures!

Volem fer una crida a favor de la generació distribuïda. Són ja molts els organismes internacionals, centres de recerca i altres institucions relacionades amb el món de l'energia que reclamen la descentralització del sistema. A països com ara Holanda i Dinamarca, aquest model ja assoleix ara importants quotes en el subministrament energètic. Malauradament, en una altra mostra d'incapacitat política, el pla de l'Energia de Catalunya ni en parla!

Davant d'aquestes evidències, les prioritats que la nostra societat ha d'exigir s'han d'encaminar a actuar sobre la demanda per reduir el consum, difondre i promocionar la generació distribuïda i millorar ostensiblement la xarxa de distribució adequant-la al nou model descentralitzat. En aquest context convé ressaltar l'obsolescència d'inversions com la MAT, que en lloc de mirar cap al futur, apunten cap a la pervivència, cega i interessada, del sistema centralitzat. Dic interessada perquè el que les grans empreses elèctriques estan fent és configurar un sistema elèctric a la seva mida que els permeti actuar com a monopolis per damunt del control governamental i fer el seu negoci. El que no ens podiem pensar era que el mateix govern d'esquerres els nomenaria com a alts càrrecs d'Energia i que manarien a dins del mateix govern. Tots tres partits, per tant, són i seran coresponsables de la ganivetada irreversible si s'arriba a construir la MAT.

Als antípodes d'aquestes conclusions, i de fet de qualsevol argumentació racional, crida l'atenció que aprofitant l'actual situació de desgavell i crisi, i en lloc d'exigir les responsabilitats a qui pertoca, es vulguin culpabilitzar els moviments contraris a determinades infraestructures energètiques (etiquetats com a «cultura del no»). Quin sarcasme! Potser ha arribat l'hora de penjar medalles als tres partits del govern pel gran servei que fan als *lobbies* energètics... i acabar el lliurament de premis amb Don Mario Monti, el gran *showman* europeu, aplaudit pels habituals acòlits del sistema, que ha alarmat el territori amb les seves rucades i discriminacions (ells en diuen recomanacions!). Això sí, pagant la festa de les guspies elèctriques tots nosaltres (cornuts i pagar el beure!). Pobre país, el nostre, petit i destruït. Quanta, quanta tristor!